

Museet håper på en snakkis i hele byen

- Tilbake til kjernen

Samlingsforvalter Marianne Hylbak har vært på skattejakt i museets egne magasiner. Det hun og kollegene har funnet, håper museet nå skal bli en snakkis over hele byen.

SILJE GOMNÆS
silje@dt.no

- Det er veldig mye morsomt, viktig og spennende her - et overflødigshorn, sier samlingsforvalter Marianne Hylbak.

- Hun blir så engasjert at hun glemmer å komme ned til lunsj, påpeker fungerende museumsdirektør Eivor Winther Sunesen.

Sammen står de to i et av museets magasiner. Det lukter støv, eldet papir og en og annen hemmelighet. Tett i tett står store hyller og skap, som sammen med andre magasiner huser museets over 50.000 gjenstander. Ikke engang de to, som begge har jobbet ved museet i mange år, har vært gjennom hele den enorme samlingen.

Med nesa i glasset

Men denne uken skal en lang rekke verk, mange av dem ukjente for dagens drammensere, få se dagens lys.

- Jeg håper folk kommer til å stå med nesa inntil glasset på byprospektene, se på de små detaljene og gå på oppdagelsesferd 200 år bak i tid i vår egen by, sier Hylbak.

Hovedmålet med den helt nye utstillingen, Perspektiv Drammen, er å gi deg både gamle og nye perspektiver på byen du bor i, bokstavelig talt. En sentral del av utstillingen er nemlig en rekke prospekter, eller portretter av selve byen om du vil.

- Du skal ikke behøve å vente til du kommer opp i et pariserhjul før du får se Drammen fra oven. Her kan du komme og studere bildene. Vi ønsker at folk skal begripe byen gjennom det de ser hos oss, sier Sunesen.

- Tilbake til kjernen

Direktøren beskriver prospekter som noe et sted midt mellom kart og kunst. På hver sin måte viser de Drammen fra ulike vinkler gjennom de siste århundrene. Fra de vanligste innfartsårene for mange år siden, som Rebbansbakken, Paradisbakken i Lier og Kobbervikskleiva, får du se hvordan Drammen så ut mange århundrer før du selv ble født.

Mens noen er laget av byens egne kunstnere, ble andre laget av kunstnere utenbys fra, gjerne på oppdrag for rikfolk i Drammen.

Samlingsforvalter for Drammens Museum ønsker å vise fram mer av det de har anskaffet og lagret opp gjennom årene. FOTO: TORE SANDBERG

- Vi går tilbake til kjernen. Disse prospektene er noe av det første museet kjøpte inn, fra stiftelsen i 1908 og fram til 1920-tallet. Mens noe ble kjøpt inn, fikk museet også mange i gave, forteller Hylbak.

Og for en gangs skyld kan du bli belønnet for å være navlebeskuende og litt selvopptatt. Sannsynligheten er nemlig stor for at du selv «bor» i bildene du ser i utstillingen, om du tar deg tid til å kikke.

Savner Bragernes-folket

Så er også hovedmålgruppa i hovedsak drammensere selv - og gjerne litt flere enn de som bor i museets umiddelbare nærhet.

- Det er helt utrolig hvor få mennesker fra Bragernes-sida som klarer å komme seg over hit. Vi har en god forankring i nærmiljøet, men resten skal vi også gjøre noe med, sier direktøren.

For å få hele Drammen til å ville gå på museum, satser de på hjelp fra jungeltelegrafene. Om den nye utstillingen ender med å bli en snakkis, er mye gjort.

- Jeg tror mange ikke tenker over at vi er her. Vi må komme oss inn i folk bevissthet. For å få til det må vi framstå interessante, ellers blir vi ikke oppdaget. Hvis folk begynner å snakke om utstillingen etter å ha vært her, blir det mye lettere å komme på besøk neste gang. Vår jobb er å

få drammensere til å føle seg stolte over museet sitt, sier Sunesen.

Doble med fire

Ifølge henne er det tydelig på besøkstallene når utstillingene har slått an og blitt et samtaletema som de besøkende tar med seg ut av museet.

- Når vi har utstillinger som blir snakket mye om, kan vi gange besøkstallet med fire, sier hun.

Sunesen anerkjenner imidlertid at å gå på museum kan føles fremmed for mange.

- Det er noen terskler der. Det er lett å gå i Gulskogen-parken på sommeren, på Elvefestivalen og på teater. Det er ikke skummelt, og krever ikke noe forhåndskunnskap. Sånn er det på museet også, og det man måtte trenge av kunnskap kan vi gi. Vi må bare sørge for at det ikke virker så skummelt, sier hun.

Hylbak håper at prospektene og den nye utstillingen skal bidra til nettopp dette.

- Det er mange som kanskje er redde for ikke å forstå kunst, men vi håper dette skal gi folk lyst til å gå på oppdagelsesferd i egen by og bakover i tid. Kanskje kjenner man igjen bygningene man har rundt seg. Jeg håper at folk skal se etter forskjeller mellom da og nå. Hva kjenner de igjen? Hva er det som fortsatt er her? Hva har endret seg, hva er likt? Horisonten og elva er den samme, men mye

Samlingsforvalter Marianne Hylbak storkoser seg i museets magasiner. FOTO: TORE SANDBERG

annet har forandret seg, sier hun.

I tillegg til prospektene, inneholder utstillingen en rekke verker som viser fram bymiljøer og motiver fra Drammensmarka. Tidslinjen er trukket hele veien mellom 1700-tallet og fram til nåtidens bymotiver av graffitikunstneren Eric Næss Christiansen.

En vekker på Bygdøy

Med denne utstillingen trekker Drammens Museum også en lang rød tråd helt tilbake til samlingens begynnelse. I 1901 var det nemlig en utstilling på Folkemuseet i Oslo, hvor Drammen hadde en egen avdeling. Det ble en vekker om at man burde ha et eget museum i Drammen.

- Et skikkelig spektakkel

I fjor hadde Drammens Museum 36.500 besøkende, og 32.000 året før. Før koronapandemien var tallene ifølge Sunesen høyere, og ambisjonen er å komme tilbake til datidens tall - minst.

Inspirasjonen er en jubileumsutstilling i 1961, som ifølge direktøren trakk elleville 200.000 besøkende.

- De strømmet til parken og det var et skikkelig spektakkel, som en elvefestival. Vi er ikke der ennå, men mange bekker små ... Vår jobb er å forvalte dette for evigheten, og det eneste logiske er å aktualisere det man har. Dette er en kjemperikdom og en skattkiste vi kan åpne, avslutter Sunesen.